

Összefoglaló gondolatok az új elsősök befogadó istentiszteletén elhangzott prédikációból:

Zsoltárok 8: 4-5

Mondta-e már neked valaki, hogy milyen csodálatos vagy? Kedves szülők, ti mondtátok már gyermekeiteknek, egymásnak, hogy mennyire csodálatosnak látjátok a másikat?

A születés csodájára is gondolhatunk, amikor az édesanya először csodálkozik az újszülött gyermekére. Vagy ti édesapák, ha ott lehettetek ennél a pillanatnál, biztosan megérintett benneteket ez a csoda. Az emberi test a világ egyik csodája. Néha rácsodálkozom a kezemre, milyen tökéletes. Az emberi sejtek száma 1000-szer több, mint a Tejút csillagaié. Az emberi csont például erősebb a vasbetonnál, az emberi agy többet tud a legjobb szuperszámítógépeknél.

Van egy mikrobiológus barátom, Svájcban kutató, aki sokat tud a világról, apró részleteiről, az emberi testről. Ateista és csodálkozik, rácsodálkozik arra, amit minél jobban megismer annál nagyobb csoda számára.

Mi most kalandra hívunk titeket, kutatói kalandra - iskola egy nagy kaland, mind jobban és jobban fogjátok megismerni a világot és önmagatokat. Vezetnek majd tanáraitok, de megismeritek Istent is, és közelebb kerülhettek hozzá, hogy e világ még teljesebb legyen számotokra.

A teremtőnek gondja van ránk. A gondviselés, nemcsak a világra, a testünkre vonatkozik, a változóban és múlandóban jelenik meg, hanem örökkévaló, el nem múló.

Egyszer egy nagyon okos ember, aki az egész modern világunk gondolkodására meghatározó erővel bírt azt mondta: „Két dolog tölti el csodálattal lelkemet, a csillagos ég felettem és az erkölcsi érzék bennem!” (Kant).

A csillagos ég a látható világunk megjelenése- sokat tanultok még róla, de tanultok arról is, mi a jó és a rossz, melyiket és hogyan válasszam. Hogyan lehetek jó gyerek, ember?

Isten vezessen mindkettőben!

Varga Nándor lelkipásztor